

fedeste Egne, om man paalagde Jyllands magre Egne eller Landets magre Egne i det hele taget, at svare Skat til de fede Egne. Jeg haaber alligevel, at det Forsøg paa at flytte Værdier paa den Vis skal erkendes i al Almindelighed for at være noget komplet meningsløst.

Ja, jeg har meget mere noteret her foran mig, som der kunde være Grund til at dvæle videre ved, men jeg skal af Hensyn til Tiden og af Hensyn til Ønsket om at slutte i Dag ganske afholde mig derfra. — Jeg vil kun til Slut gerne tillade mig nogle enkelte Bemærkninger lige over for den højtærede Finansminister. Mine finansielle Betragtninger synes jeg gerne, den højtærede Finansminister kunde have ladet være med at røre ved, al den Stund han jo alligevel bekræftede mine Tal fuldstændig. De Tal, jeg har anført efter det foreliggende Finanslovsforslag, ere rigtige, det kan enhver læse sig til. Jeg har sagt, at naar man trækker de løbende Udgifter fra de løbende Indtægter, faar man et Overskud paa henved 10¹/₂ Mill. Kr., og det samme sagde ogsaa den højtærede Finansminister, idet han sagde, at naar man tog de løbende Indtægter paa §§ 2—8 og de løbende Udgifter paa §§ 12—26 inklusive og sammenholdt dem med hinanden, blev der et saadant Overskud. Og det er ogsaa lige ud ad Landevejen, det er der ikke noget at sige til. Det er ganske, som naar en privat Mand gør Beregning over sin Status, saa regner han ikke det til sine Indtægter, at han har laant nogle Penge, eller at han har spist sin Formue op, og paa den anden Side regner han heller ikke det til sine løbende Udgifter, at han har afbetalt paa sin Gæld eller opført ny Bygninger et eller andet Sted. Paa samme Maade regne vi ogsaa i Statshusholdningen, paa de aarlige Finanslove, endskønt der er ganske vist, det indrømmer jeg, en Undtagelse med Hensyn til et Punkt — jeg har jo saa ofte haft Lejlighed til at gøre mine Bemærkninger i saa Henseende — nemlig Posterungen paa § 27 med Hensyn til Jærnbannerne, men bortset fra denne Indrømmelse er det saa, at Indtægterne paa § 9 og Udgifterne paa § 27 vedkomme slet ikke de løbende Indtægter og Udgifter. At de 10¹/₂ Million Kr. omtrent foreslaas brugte paa § 27, har jeg jo ikke rørt ved med et eneste Ord, det er en Selvfølge. For Resten anerkender jeg det; jeg skal, naar Finansloven i sin Tid kommer til at foreligge i dette høje Ting, med Glæde stemme for Anvendelsen af de 10¹/₂ Mill. Kr. straks. Det er med Glæde, at jeg ser,

at vi have Raad til at kunne ofre f. Eks. 4¹/₂ Mill. Kr. til nyt Jærnbaneanlægsmateriel, en Udgift til bestaaende Jærnbaneanlæg, som vi aldrig i noget tidligere Aar have haft noget tilsvarende til, og ligeledes at vi kunne give store Beløb til ny Statsbaneanlæg og Anlæg uden Statslaan. Det er en glædelig Ting, men ikke desto mindre er Billedet det, at vi have 10¹/₂ Mill. Kr.s Overskud af løbende Indtægter og Udgifter i Aar, som vi kunne lægge til Side eller anvende til nyttige Ting, om vi ville. Nu vælg vi det sidste, og det er godt.

Den højtærede Minister mente, at det var unyttigt og ørkesløst af mig at opstille et Spørgsmaal om, hvad man vilde gøre, hvis vi ingen Beskyttelse havde kendt, dersom Beskyttelsessystemet havde været os fuldstændig fremmed, hvis vi stode paa aldeles bar Grund, den højtærede Minister mente, det var unyttigt og ørkesløst af mig at opstille det Spørgsmaal, hvad vi vilde gøre, hvis der i saa Tilfælde kom et Forslag frem om Beskyttelse. Nej, det er ikke saa unyttigt og ørkesløst endda, thi det er saaledes, at meget af, hvad man ved et Magtsprog kunde gennemføre for 2—300 Aar siden i Retning af at uplyndre Befolkningen, lader sig ikke gennemføre nu og mindst i en konstitutionel Stat, og derfor har jeg Ret i at sige, at dersom vi stode paa fuldstændig bar Grund, dersom intet Menneske kendte Beskyttelsessystemet, og der pludselig fremkom Forslag om, at man vilde oprette en Fabrik, en Industrivirksomhed, og man gav de mest gyldne Løfter, naar man bare maatte faa Lov til at beskatte Befolkningen med en halv Snæs Øre hver Dag. — saa vilde man, det har jeg Ret i at sige, anse det for komplet meningsløst. Den højtærede Minister opstillede ogsaa et Spørgsmaal af lignende Art, som han mente var unyttigt at tage for. Han spurgte: Hvordan vilde det have set ud i vort Land, hvis vi ikke havde haft Beskyttelse? Den højtærede Finansminister mente, at vi slet ikke kunde tænke os, hvorledes det havde set ud, det var ogsaa unyttigt og ørkesløst at spørge derom. Nej, det er ikke saa ørkesløst endda, og det er ikke saa vanskeligt at svare derpaa. Hvis vi ikke havde haft Beskyttelsen i det sidste Aarhundrede og særlig i den sidste Menneskealder, er jeg vis paa, at man vilde have sat sin Kraft ind paa at støtte vore naturlige Erhverv, Landbrug, Skovbrug, Fiskeri, Handel, Skibsfart og Haandværk og al den Industri, der knytter sig dertil — der er jo en Mang-